

ler sig, også de forskellige paragraffer i grundloven i forhold til, hvordan det i praksis kommer til at udfolde sig.

Så synes jeg stadig væk, at Dansk Folkeparti burde være mere positiv over for andre tiltag. Det kan være udmærket med en forespørgselsdebat, men hvad har hr. Søren Espersen imod f.eks. nogle interessante høringer, hvor vi fik eksperter, politikere og medier til at diskutere et konkret emne? Det har vi haft på visse områder. Kunne vi ikke gøre det til en fast praksis? Hvad med andre fora, hvor man uden for den her Folketingssal kunne diskutere de her ting? Både hr. Søren Espersen og jeg er medlem af Præsidiet, og vi værner om taletidsregler og forretningsordenen. Det skal vi også, men det er jo ikke altid hensigtsmæssigt for den brede debat.

Kl. 11:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det er et glimrende forslag, De Radikale er kommet med. Vi diskuterede det jo også imellem flere af partierne, da DIMS-rapporten kom. Det er jo et vidunderligt ord, DIMS. Det gør virkelig, at man kan huske navnet. Men det står for Dansk Institut for Militære Studier, til orientering for alle dem, der ser på og ikke lige kender den forkortelse.

Jeg synes, det er vigtigt, når man diskuterer, hvad Folketingets rolle er, så at se på, at verden altså har ændret sig meget, siden grundloven blev vedtaget, og også siden grundloven sidst blev ændret i 1953. Dengang var udenrigspolitik nogle ganske få ting. Det var selvfølgelig spørgsmålet om at gå i krig, dette store og vigtige spørgsmål, men det var også et spørgsmål om nogle få aftaler med andre lande om grænse-uddragninger og om aftaler om skibes ret til at sejle osv. Der var ellers ikke det store indhold i udenrigspolitikken. Det var ikke noget, der foregik i det kæmpe omfang, det gør i dag. Verden ser fuldstændig anderledes ud i dag, og vi bliver altså nødt til at diskutere, hvad Folketingets rolle er, nøjagtig ligesom parlamentet i andre lande bliver nødt til at diskutere det.

For det, der er vigtigt for borgerne, foregår i dag i stort omfang i udenrigspolitikken. Der bliver vedtaget et hav af konventioner, som har direkte betydning for borgerne, og som ofte har langt mere vidtrækkende konsekvenser, end de

små kommanderetelser, vi sidder og laver i de rent nationale love. Det bliver vi altså nødt til at begynde at indrette folketingsarbejdet efter. Vi bruger alt, alt for meget tid på at sidde og lave detailstyring på nogle små områder og alt, alt for lidt tid på at diskutere de store vigtige spørgsmål, de store vigtige aftaler, og det kæmpe arbejde, der foregår internationalt, som har kolossal betydning for borgerne. Det kan have langt større betydning for folk på en arbejdsplads, hvad der bliver indgået af internationale aftaler om deres rettigheder eller mangel på samme, hvad der bliver indgået af aftaler om arbejdsrettigheder i andre dele af verden, end det har af betydning, at vi laver en lillebitte ændring herhjemme.

På samme måde har it også givet os nogle helt andre udfordringer end det, vi har set før. Vi har diskuteret det i forhold til beredskabet, hvor vi kom igennem med, at der skal laves nogle brede sårbarhedsanalyser, fordi de trusler, der kan ramme os i dag, altså ikke kun er dem, man kendte fra gamle dage, med, at der kunne komme deciderede angreb på os, eller der kunne være nogle naturkatastrofer.

I dag er vi enormt sårbare, hvis der er nogle, der hacker sig ind på vores elværker eller vores vandværker og giver sig til at sabotere dem, selv om de sidder i en anden del af verden. Vi er utrolig sårbare over for, hvis nogle laver deciderede computerangreb og lægger institutioner ned – det kan være regeringen, eller det kan være politiet, eller det kan være vores banker – ved et computerangreb. Og der er organisationer, der i dag råder over den nødvendige it-kapacitet, det ved vi. Det bliver vi nødt til at forholde os til.

Vi har udliciteret utrolig mange af de offentlige opgaver. De bliver varetaget af store firmaer, der ofte har deres afdelinger udenlands, og mennesker, der fysisk sidder og arbejder med det, i nogle helt andre dele af verden, måske i nogle lande, hvor korrupsion er langt mere udbredt. Hvordan beskytter vi os imod det? Eller hvad gør vi, hvis de, der sidder og ejer vores energisektor eller andre vigtige dele af vores infrastruktur, pludselig går konkurs eller beslutter at blive fjendtlige over for os? Der er masser af ting, der skal diskuteres.

Så er der alt det, der handler om at forebygge konflikter, alt det, der handler om, hvordan vi fremmer fred, menneskerettigheder og demokrati i verden. Det er da utrolig vigtigt, at vi diskuterer det i sammenhæng. Derfor støtter vi